

TANSSIVALINTA

Maddiestä tuntui paljon paremmalta, kun hän katseli luokkatoveriensä tanssimista.

KUVITUS SUSANA GURREA

Rebecca Bischoff
(Perustuu tositapahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Maddie laittoi tanssikengät laukkuunsa. Tanssintunti oli juuri päättynyt, ja oli ruokatuntin aika. Maddie tapasi ovelta ystävänsä Ashlynnin.

"Mitä pidät siitä uudesta laulusta?" Maddie kysyi, kun he kävelivät ruokalaan. Heidän luokkansa aikoi tanssia uuden tanssin vuoden viimeisessä esityksessään kaikille perheille.

"Kaipa se on ihan hyvä", Ashlynn sanoi.

"Jotkin sanoista tuntuvat vähän oudoilta", Maddie sanoi. "En pidä siitä kovin paljon."

Maddie ajatteli, että häntä nolottaisi, jos hänen vanhempansa ja pikkusiskonsa näkisivät hänen tanssivan sellaisen laulun tahtiin.

Ashlynn kohautti olkapäitään. "Veljeni pitää siitä kovasti. Hän kuuntelee sitä usein."

"Ai." Maddie painoi päänsä alas.

Laulu soi koko päivän Maddien päässä. Hän ei pitänyt siitä, miltä se hänestä tuntui. Mutta Ashlynn ei pitänyt sitä huonona. Ehkä se oli ihan hyvä.

Maddie muisti erään koti-illan oppiaiheen, joka hänen perheellään oli ollut musiikista. Äiti sanoi, että hyvä musiikki voi auttaa ihmisiä tuntemaan Pyhän Hengen vaikutusta. Ja musiikki, jossa on huonoja sanoja, voi vaikeuttaa Hengen tuntemista. Ehkä Pyhä Henki kertoi hänelle, ettei laulu ollut hyvä.

Hän kurtisti otsaansa. Laulun sanoituksessa ei ollut kirosanoja. Oliko se silti huono?

Kun Maddie tuli kotiin, hän kertoi äidille laulusta.

"Voitko katsoa sen sanoja ja kertoa, mitä mieltä olet niistä?" Maddie kysyi.

Yhdessä he löysivät laulun sanat verkosta. Maddie katseli äidin kasvoja, kun tämä luki.

Äidin otsa kurtistui. "Ymmärrän, miksi et pidä siitä", hän sanoi. "Siinä ei ole kirosanoja, mutta enpä usko, että se on hyvä laulu neljäsluokkalaisten tanssittavaksi. Kysyn siitä tanssinopettajaltasi huomenna."

Seuraavana päivänä äiti puhui koulussa opettaja Slaterin, kanssa. Maddie oli huolissaan siitä, että opettaja tulisi vihaiseksi, mutta hän ei tullutkaan! Hän sanoi ymmärtävänsä, miksi äiti ei pitänyt laulusta. Mutta opettaja sanoi, että olisi liian myöhäistä vaihtaa musiikkia.

"Maddien ei tarvitse tanssia sitä tanssia", opettaja Slater sanoi. "Hän voi istua sivussa sen aikana."

Sivussa istuminen yksinään kuulosti pelottavalta. Maddie päätti pyytää Ashlynnia istumaan kanssaan. Ashlynn suostui!

Kun tanssinäytöksen päivä koitti, Maddie tapasi Ashlynnin käytävällä.

"Olen iloinen, että sinäkin jäät istumaan sivuun sen tanssin ajaksi!" Maddie sanoi hymyillen.

Mutta Ashlynn ei vastannut hymyyn. "En sittenkään aio istua sivussa", hän sanoi ja oikaisi hamettaan. "Aion tanssia kaikkien muiden kanssa."

Maddie tunsi voivansa pahoin. Hän ei halunnut istua sivussa yksin. Mutta se tietty laulu ei vielääkään tuntunut hänestä hyvältä.

Maddie asettui riviin muiden kanssa ja tanssi ensimmäisen kappaleen. Sitten oli vuorossa seuraava laulu.

Hänen sydämensä pamppaili. Hän piti sydämessään pienen rukouksen. Sitten hän veti syvään henkeä, käveli näyttämön sivuun ja kävi istumaan.

Kun Maddie oli poissa näyttämöltä, hänestä tuntui paljon paremmalta. Hän katseli luokkatoveriensä tanssimista. Kun tanssi päättyi, hän taputti. Hän tunsi olonsa onnelliseksi ja lämpimäksi.

Maddie hymyili. Oli pelottavaa istua sivussa aivan yksin, mutta hänestä tuntui hyvältä, että hän oli kuunnellut Pyhää Henkeä. ●